nebo k jinému úrazu dojíti mohlo.« Musil-li si tedy obžalovaný uvědomiti, že jiná vozidla na silnici se pohybující nebudou moci tak pravidelně brzditi na omrzlé a velmi kluzké silnici, je na snadě, že se jeho jízda, třebaže nebyla rychlá, přes to děla za poměrů zvláště nebezpečných. Lze proto souhlasiti s názorem nalézacího soudu, že se jízda obžalovaného děla za okolností, jež značně zvyšovaly nebezpečí s použitím automobilu o sobě spojené, tedy za okolností zvláště nebezpečných a, any byly nalézacím soudem jak v objektivním tak v subjektivním směru veškeré složky skutkové podstaty § 337 tr. zák. náležitě zjištěny, nebylo lze návrhu generální prokuratury na zrušení rozsudku ohledně kvalifikace trestného činu ve smyslu § 290 odst. 1 tr. ř. vyhověti.

Čís. 4548.

Rozširovaným spisom v smysle § 39 č. 2 zák. na ochr. rep. je každý spis či ručne písaný, či mechanicky zhotovený — teda i tlačivo — ktorý je prístupný väčšiemu počtu osôb individuálne určitému alebo čo do množstva neurčitému. Rozširovaním v tomto smysle je také jednanie, ktorým sa podľa pravidelného vývoja udalostí spis dostane k vedomiu väčšieho počtu ľudí; netreba však, aby spis skutočne vošiel v známosť viac ľudí.

(Rozh. z 30. novembra 1932, Zm III 346/32.)

Obžalovaný L. Š. odovzdal J. D-ovi k rozširovaniu balík letákov, ktorých obsah zakladal skutkovú podstatu trojnásobného prečinu podľa § 14 č. 5 zák. na ochr. rep., dvojnásobného zločinu podľa § 15 č. 3 zák. na ochr. rep., prečinu podľa § 15 č. 2 cit. zák., dvojnásobného priestupku podľa § 24 č. 3 zák. čl. XIV:1914. Súd prvej stolice uznal obžalovaného vinným len z priestupku podľa § 29 č. 3 zák. čl. XIV:1914 spáchaného tým, že odovzdal letáky k rozširovaniu osobe, ktorá k tomu nemala policajného povolenia, sprostil ho však podľa § 326 čís. 2 tr. p. obžaloby pre hore cit. trestné činy spáchané obsahom letákov, lebo nemal za dokázané, že obžalovaný obsah letákov znal a vedel, že nemajú označenie vlastníka tlačiarne. Odvolací súd čiastočne zmenil rozsudok prvého súdu, pokiaľ ním bol obžalovaný sprostený obžaloby, a uznal ho vinným tiež z dvojnásobného zločinu výzvy k trestným činom podľa § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. a z dvojnásobného priestupku podľa § 15 čís. 4 cit. zák.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovaného zamietol.

Z dôvodov:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil a previedol obžalovaný L. Š. zmätočnú sťažnosť podľa čís. 1 a) § 385 tr. p. Zmätočná sťažnosť nie je oprávnená. Obžalovaný namieta, že neni dokázané, že boly rozširované letáky z inkriminovaného balíku, najmä, že letáky v kasárňach rozširované pochádzaly z tohoto balíku a že spoluobžalovaný J. D. rozširoval odovzdané mu letáky. Odovzdanie balíku letákov vraj nestačí k pod-

necovaniu. Touto námietkou vytýka sťažovateľ zrejme vzhľadom k tomu, že nebol prevedený dôkaz o tom, že letáky v balíku obžalovaným D-ovi odovzdané boly rozširované, že obžalovaný nepopudzoval rozširovaním letákov, čiže verejne nepodnecoval. Námietka táto neobstojí. Pojem verejnosti je pre obor zákona na ochranu republiky zvlášte a odchylne od platného práva vymedzený v § 39 zák. na ochr. rep., ktorý ustanovuje, že čin je vykonaný verejne, bol-li spáchaný v tiskopise alebo v rozširovanom spise, v shromaždení alebo pred zástupom. Z týchto taxatívne vypočítaných spôsobov prichádza v súdenom prípade v úvahu spáchanie činu v rozširovanom spise. Pre pojem rozširovaného spisu neni tu smerodajný predpis § 8 tlač. zák. o rozširovaní tlačív, lež treba ním podľa ustálenej praxi najvyššieho súdu rozumeť každý spis, či ručne písaný či mechanicky zhotovený — tedy i tlačivo — ktorý je prístupný väčšiemu počtu osôb, či už individuálne určitému, či čo do množstva neurčitému. Pojem rozširovaného spisu je tedy po stránke objektívnej naplnený i takým konaním, ktorým sa podľa pravidelného vývoja udalostí v onom prípade dostane spis k vedomosti väčšieho počtu osôb individuálne určitých, alebo čo do množstva neurčitých. Obžalovaný, ktorý odovzdal spoluobžalovanému J. D-ovi balík inkriminovaných letákov, aby ich rozšířil, učinil všetko, aby sa obsah letákov stal prístupný neurčitému množstvu osôb, a spáchal tedy čin v rozširovanom spise. Aby spis skutočne vošiel v známosť viac ľudí, netreba a nie je preto rozhodné, či letáky v kasárňach rozširované pochádzaly z balíku letákov, ktoré obžalovaný D-ovi k rozširovaniu odovzdal. Zmätočná sťažnosť bola ako v celom obsahu bezpodstatná podľa odst. 1 § 36 por. nov. zamietnutá.

Čís. 4549.

Při přečinu podle § 14 č. 5 zák. na ochr. rep. úmysl pachatelův musí směřovati proti republice. Hanobí-li sice pachatel úřady republiky, avšak je-li při tom zřejmé, že se domáhá nápravy na příslušných činitelích (na př. na vládě), není dána skutková podstata přečinu po stránce subjektivní.

(Rozh. z 1. prosince 1932, Zm IV 472/32.)

Obžalovaný A. Z. jako zodpovědný redaktor časopisu napsal a uveřejnil článek, v němž ostře tepal a kritisoval postup finančních úřadů při vymáhání daní a při ukládání pokut na Podkarpatské Rusi. Soud prvé stolice ho uznal za to vinným přečinem rušení obecného míru podle § 14 č. 5 zák. na ochr. rep. Odvolací soud zprostil obžalovaného podle § 326 č. 1 a 4 tr. ř. z obžaloby, uznav, že obžalovaný nejednal v úmyslu hanobiti republiku Československou.

Nejvyšší soud zamítl zmateční stížnost vrchního prokurátora.

Důvody:

Proti rozsudku vrchního soudu ohlásil a provedl vrchní prokurátor zmateční stížnost podle č. 1 a) § 385 tr. ř. Zmateční stížnost dovozuje, že není správný závěr vrchního soudu, že obžalovaný nejednal v úmyslu